

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa starptautiskā Vēsturnieku komisijas sēdē, 17. komisijas rakstu sējuma atvēršanā Rīgas pilī 2006.gada 3.jūlijā

Augsti godājamais Caunes kungs (*Vēsturnieku komisijas priekšsēdētājs prof. Andris Caune*),

Dārgie vēsturnieku komisijas locekļi,

Ministri, deputāti,

Diplomāti, Ekselences,

Dāmas un kungi!

Vēsturnieku komisija var būt tiešām lepna par saviem sasniegumiem, jo īsā laika sprīdī šis ir jau 17. sējums, ko viņi ir spējuši publicēt. Darbs turpinās vairākos ļoti būtiskos virzienos, un mēs varam sagaidīt nākotnē tik pat aktīvu un tik pat veiksmīgu šī darba turpinājumu. Tas ir ļoti vajadzīgs un nepieciešams darbs, jo par 20. gadsimta vēsturi Eiropā un pasaulē vēl joprojām ir nepietiekamas zināšanas un nepietiekama informācijas bāze.

Otrais pasaules karš un tā sekas sadalīja pasauli *Aukstā kara* laikā divās atšķirīgās noietnēs, atšķīra vienu Eiropas daļu no otras ar *dzelzs priekškaru*, bet galvenokārt ieviesa informācijas plūsmas apstāšanos un pie tam divu dažādu informatīvo telpu veidošanos divu pretēju ideoloģiju iespaidā. Tādos apstākļos, protams, visas tās traģēdijas un notikumi, kas saistās ar Otro pasaules karu un tā sekām tajās teritorijās, kurām tas gāja pāri, nebija gadu desmitiem iespējams nedz savākt objektīvu informāciju, nedz arī kādā objektīvā veidā to apstrādāt. Tamdēļ tas ir ļoti steidzams, neatliekams un svētīgs darbs, ko veic mūsu Vēsturnieku komisija. Viņi dara to ar starptautisku līdzdalību, un tas ir ļoti svarīgi.

Mēs vēlamies pēc iespējas plašāku, profesionālu redzējumu uz šiem jautājumiem, mēs priecājamies, ka komisijas darbā piedalās ne tikai Latvijas vēsturnieki un vēsturnieki no kaimiņu zemēm, bet arī no tālām zemēm pāri okeānam, no Izraēlas un priecājos, ka arī Krievijas Zinātņu akadēmijas loceklis akadēmiķis Čubarjans (*prof. Aleksandrs Čubarjans*) ir piedalījies šī pēdējā sējuma tapšanā. Tā ir laba zīme par to, ka paplašinās tas areāls, kur vēsturnieki saprot, ka mums ir jāstrādā kopā kopējiem spēkiem, lai izvērtētu pagātnes notikumus, lai censtos tos izprast pēc iespējas vēsi un objektīvi, jo tikai ar pareizu un objektīvu vēstures izpratni kā pamatu ir iespējams būvēt drošu nākotni, uz kuru mēs varam paļauties, ka tā neatkārtos pagātnes kļūdas.

Vēstures skolotājiem es gribētu pieminēt, ka šie materiāli, ko zinātnieki mums sagatavo ir, protams, būtiski ne tikai vēsturei kā zinātnei, ne tikai mūsu vēstures skaidrošanai pasaules mērogā, bet arī mūsu jauniešiem un bērniem ir jābūt skaidrai idejai un izpratnei par to, kāda ir mūsu vēsture. Tamdēļ es pateicos visiem vēstures skolotājiem un skolotājām par viņu pūlēm iepazīties ar zinātniskiem materiāliem, kādus mēs saņemam un censties pēc labākajām spējām un sirdsapziņas tos nodot tālāk. Aicinu skolotājus, ja jums ir kādi ieteikumi un lūgumi Vēsturnieku komisijai vai prezidentam, nevilcinieties tos izteikt. Paldies!